

Bemærkninger til forslaget

Danmark er et af de lande i den industrialiserede verden, der procentvis har færrest indvandrere. Pr. 1. januar 1989 var antallet af udenlandske statsborgere 142.016. Deraf kom 23.977 fra nordiske lande, 26.568 fra EF-lande, 41.993 fra det øvrige Europa, herunder 26.072 fra Tyrkiet. 5.502 kom fra Afrika, 5.090 fra Nordamerika, 2.105 fra Syd- og Mellemamerika, 32.276 fra Asien, 645 fra Oceanien, 4.860 statsløse/uoplyste. Det er i alt 2,8 procent af hele befolkningen.

Til sammenligning skal nævnes, at der i Sverige procentvis er dobbelt så mange udlændinge, i Vesttyskland tre gange så mange og i Schweiz syv gange så mange. Problemerne mellem fremmede og danskere er også mindre end det fremmedhad, der er en politisk realitet i en række andre lande. De modsætningsforhold, som jævnlige kommer til udtryk i den danske debat, er ikke større, end at de kan imødegås med en målrettet integrationspolitik.

Forslaget er en delvis genfremsættelse af et i folketingsåret 1988-89 fremsat beslutningsforslag. Se Folketingstidende, forhandlingerne sp. 8705, sp. 9440 og tillæg A sp. 5457.

Bemærkninger til forslagens enkelte dele

ad 1

Flygtninge, som kommer til Danmark, får tilbudt en mere konsekvent undervisning i danske samskoleforhold og sprog end indvandrere. Et integrationsprogram for indvandrere kan derfor tage udgangspunkt i de erfaringer, som Dansk Flygtningehjælp siden 1979 har gjort med et 18 måneders obligatorisk kursusforløb. 98 pct. af flygtningene gør brug af integrationstilbudene, og næsten alle deltager i den intensive undervisning.

ad 2

I enkelte områder med stærk koncentration af indvandrere er der på skoler og i enkeltklasser stor overvægt af delvis fremmedsprogede børn. Dette problem opfattes forskelligt i de berørte kommuner og har ført til meget varierede pædagogiske initiativer.

Som hjælp til de kommuner, der ikke finder de hidtidige ordninger tilstrækkelige til at undgå barrierer mellem danske og udenlandske børn, skal der gives mulighed for, at naboskoler kan samarbejde om sammensætningen af klasser ud fra sproglige og pædagogiske hensyn. Naboskoler kan også samarbejde på tværs af skoledistrikter.

Det vil imidlertid yderligere fremme integrationen, hvis indvandrerbørn allerede i en meget tidlig alder deltager i hverdagen i en daginstitution, legestue, klub eller lignende sammen med dansksprogede børn.

En række forskelligartede kommunale initiativer afpasset efter de lokale muligheder vidner om stor forståelse for denne sammenhæng. Kommunerne bør ansøres til yderligere initiativer på dette område.

ad 3

Af bilag 1 fremgår fordelingen af udenlandske statsborgere i danske kommuner. Men også inden for den enkelte kommune er der store skævheder. Bestemte kvarterer og bebyggelser har så stor overvægt af fremmedsprogede, at dansk er blevet mindretalsprog i enkelte lokale skoler. Danskere og indvandrede har derfor en fælles interesse i et mere nuanceret bosætningsmønster.

Ved præcisering af udlejningsreglerne i det støttede byggeri og udvidet anvendelse af den private udlejningssektor til boligsociale formål kan der ud fra et helhedshensyn tages bredere hensyn til befolknings sammensætningen i de enkelte lokalområder.

Der er fortsat behov for en høj kvote af almennyttigt byggeri og for opførelse af ungdomsboliger til løsning af boligsociale problemer, herunder bosættelse af indvandrere og flygtninge.

Fremme af kommunernes og almennyttige selskabers opkøb/ leje af parcelhuse eller andre ejendomme vil ligeledes kunne bidrage til at dække behovet for boliger. Denne mulighed vil med fordel kunne anvendes af kommuner med et lavt antal almennyttige boliger for at opnå en bedre fordeling kommunerne imellem ved løsning af de boligsociale problemer.